



Folketingets Miljøudvalg
Christiansborg
1240 København K

J.nr. NST-101-01926

Den 8. december 2014

Folketingets Miljøudvalg har i brev af 24. november 2014 stillet følgende spørgsmål nr. 94 (alm. del), som hermed besvares.

Spørgsmål nr. 94 (alm. del)

Med udgangspunkt i Natur- og Miljøklagenævnets afgørelse fordelt som MIU alm. del - bilag 61 bedes ministeren oplyse, hvilke planlægningsmæssige, lovgivningsmæssige og evt. andre initiativer, der skal iværksættes, for at det bliver muligt, at realisere planerne om at flytte vognmandsvirksomheden fra den nuværende indeklemte placering i Nyborg by, til den ønskede placering på Hjulbyvej 111, ved Nyborg, samt opføre den ønske hal til garage og de beskrevne formål.

Såfremt det er begrænsninger i gældende lov, bedes ministeren identificere hvilke lovgivningsmæssige initiativer, der er nødvendig for at tilvejebringe det nødvendige lovgivningsmæssige grundlag.

Såfremt andre f.eks. planlægningsmæssige initiativer er nødvendig, bedes ministeren anviser hvilke initiativer, der er nødvendige for at fremme projektets realisering.

Svar

Jeg har forelagt spørgsmålet for Naturstyrelsen, som oplyser, at spørgsmålet om at opføre en hal til garageanlæg med henblik på at drive vognmandsvirksomhed fra den pågældende ejendom har været afgjort efter planlovens landzoneregler i Natur- og Miljøklagenævnet to gange.

I 2012 omgjorde Natur- og Miljøklagenævnet Nyborg Kommunes tilladelse til opførelse af en ny hal på 722 m² til garageanlæg til drift af vognmandsforretning på ejendommen med 9 vogne bl.a. under henvisning de konkrete landskabelige og planlægningsmæssige forhold herunder ejendommens beliggenhed i kystnærhedszonen. Nævnet lagde blandt andet vægt på, at kommunen i sin kommuneplan har fremhævet, at området har store landskabelige værdier og derfor kun skal bebygges i ubetydeligt omfang.

Nyborg Kommune gav herefter tilladelse til opførelse af hallen efter landdistriktsbestemmelsen i planlovens § 35, stk. 1, 2. pkt., den såkaldte landdistriktsbestemmelse. Landdistriktsbestemmelsen indebærer, at kommuner i vanskeligt stillede landdistrikter kan meddele tilladelse til at tage allerede eksisterende overflødig bygninger i brug til blandt andet erhverv i det åbne land.

Natur- og Miljøklagenævnets afgørelse fra ophævede 2014 kommunens tilladelse, fordi nævnet fandt, at betingelserne for at anvendelse bestemmelsen ikke var opfyldt, idet der ikke var tale om at ændre anvendelsen af eksisterende overflødiggjorte bygninger. Nævnet har i sin afgørelse ikke forholdt sig til, om der er i det pågældende område er tale om et vanskeligt stillet landdistrikt.

Naturstyrelsen vurderer, at det ikke vil være muligt at opnå landzonetilladelse til at opføre den omhandlede hal, og at det vil forudsætte ændring af planloven at opføre den omhandlede hal.

Jeg kan oplyse, at en sådan lovændring ikke vil kunne begrænses til den konkrete sag, men i givet fald skulle gøre det generelt muligt at give landzonetilladelse til eller planlægge for opførelse af driftsbygninger til indretning af erhvervsvirksomheder på samme måde, som i den omhandlede sag. En sådan lovændring ville være et brud med det grundlæggende princip i planloven om, at det åbne land som udgangspunkt skal friholdes for andet end det, der er nødvendigt for jordbruget.

Kirsten Brosbøl

/

Oluf Engberg